

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fó'i'a acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretíulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
luniu 2 fl. éra pentru Straineitate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu triluniu 2 fl. 60 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte stodienele sí banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Inserțiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, sí 30 cr. tacse timbrale.

Parte oficiala.

Conformu legiloru in v góre, publicámu urmátóriele:

In numele Majestáti Sale a Regelui!

Tribunalulu reg. d'in Aradu, ca judecatoria apli-
catória de lege, in procesulu de pressa, intentatu
de *Franciscu Kóós*, contra lui *Franciscu Hoszu Longinu*,
in urm'a pertractárii publice tienute naintea juriului,
la 24 Octomvre a. e., a adusu urmátóri'a

SENTINTIA:

Enunciandu juriulu, cá incusatulu *Franciscu Ho-
szu Longinu*, nascutu la Zamu, de 27 de ani, candi-
datu de advocatu, pr'in artichulu aparutu in Gur'a
Satului Nr. 15 a. e. sub titlulu „*Histori'a Valachiloru*“
— Fabricata sí cioplita de *Franciscu Kóós* — sí
a-nume pr'in pasagiule: „*fíndu-cà santiei sale i pla-
ceau multu galbenii, mai alesu cei meniti pentru edi-
ficarea baserecei reformate de a-colo, sí descoperindu-se, cá
Dsa a defraudatu (elhvтеленитет) sumemari, sí cá pe sub ma-
na lucra contra tierii, care i-a datu adapostu sí de man-
care, ca sà nu péra de fóme — guvernulu Romaniei
a aflatu de bine a-i dá cu petiorulu in dosu, sí a-lu
dá preste granitia*“, este culpabilu de calumnia contra
persana privata;

Conformu §. 12 art. de lege XVIII. d'in anulu
1848, este judecatu la o inchisóre de o (1) luna;
afore de acea la o amenda de 50 fl. sí 180 fl. spese
procesuali.

Acésta sentintia e de a se publicá pe spesele
convincatului in „*Gur'a Satului*.“

Datu in Aradu la 24 Octomvre, 1874.

Alesandru Nagy m. p. **Aureliu Rochel** m. p.
presedinte. notariu.

Dlu F. H. Longinu a insinuatu gravamenu de nulitate.

Dupa aceste bombóne domnesci, sà trecemu
érasí la a le nóstre — la glume.

Alegerea unui deputatu mirénu d'in Tran- silvani'a, pentru congresulu d'in Sibii.

Fruandia verde, verde 'n poplu,
Unu fetioru de protopu,
A umblatu d'in satu 'n satu,
Sà-lu aléga deputatu,
Sà se faca omu vestitu,
L'alesu de metropolitu.

* * *

Fruandia verde bobu sí linte,
Tatalu seu, ca omu cu minte,
Cu 'nfluintia sí cu tactu,
A scrisu la preuti d'in tractu:
Cà „*Mari'a sa-e domnu mare,*
Minte chiaru cu carulu-are,
Cancelistu de advocatu,
Totu la Pesce-a invetiatu,
Doctoratulu sà-lu depuna,
De 8 ani totu minte aduna,
Sí cá pana la diplóma,
I lipsesce numa'-o tótna!“

* * *

Fruandia verde de la via,
Credu, cá lumea tóta scie,
Cine-e celu d'in poesie.....

Cestu domnutiu pré laudatu,
Concipistu de advocatu,
Iscusitu sí procopsitu,
Intr'o dí a sí pornitu
Cú betranulu d'impreuna,
Popiloru sà li impuna:
Cá cu totii sà o scie,
Cá sinode sà nu tie,
Cà-ci listele suntu gitite,

Sî de dînsii formalite,
Fore numai sà subscie
Toti càti sciu cu latenîa;
Èr' pe popii cei betrani —
Fiindu-cà su mai grei la mani, —
Sà-i lase in buna pace,
Cà dînsii tôte le-oru face;
Suflete atât' sà scie,
Câte neci pop'a nu scie.
Ba, ca sà iésa la suma,
Sà scie copii si muma,
Sà serie frati si sorori,
Si pe cei d'in inchisori."

* * *

Fruindia verde lemnu uscatu,
Astu-feliu déra s'a intemlatu,
Cà poporulu fore-a scî
Deputatu-i cine va fi,
De-odata a auditu,
Cà domnutiulu nostu vestitu,
Precumu s'a sî planisatu,
E facutu „domnu“, deputatu.

* * *

Fruindia vede pe tecîune,
Tréb'a merge de minune.
Da . . . . poporulu sî-asiè-e prostu,
A scî tôte-e de prisosu,
Cà 'n congressu nu-e 'ntrebare
Mers'au tôte pe-aloru cale,
Nu-e voi'a poporului,
Ci a protopopului. —

Ranta Simtionu,
cantoru lapedatu.

Un'a Alt'a.

(Naivitate copilarésca.) Dlu M. are unu copila-
sîu frumosu; intr'un'a d'in dîle, pre candu ilu jocá
pre genurchi, copilulu totu vorbiá ca unu copilu de
sîese ani.

— I ha, i ha, iute! tata iute! . . . . candu voiú
fi mare, sà me faci militariu.

— Asî; pentru ce?

— Ei, pentru ce! Candu voiú fi militariu, mam'a,
in locu sà me bata, me va imbracisîa, cumu imbra-
ciséza pre toti militarii.

(O enigma.) Doi individu se bateau intr'o balta
de noroiu.

— Cine este invinsulu sî cine invingatorulu? in-
trebá óre-care pre unu omu de spiritu.

— Nu se vede, respunse acest'a; sunt amendoi
tavaliti in noroi.

Unu omu cam neghiobu, care voiá sà se arete
cà e omu de spiritu, dicea unoru dame, care veneau;
regulatu la gradina:

— Nelipsiteloru! Nelipsiteloru!

— Ce, ti pare reu, cà d-ta esci lipsitu! respunse
o dama.

(La esamenu.) — Domnule, — intrebà unu pro-
fesoru pre unu studentu: care membru ti se va mis-
cá, déca te asi isbí in spate.

Neaparatu man'a drépta, respunse studentulu,
cà-ci nu asi intardiá sà-ti aplicu o palma déca d-ta
me vei isbí.

Ce facu deputatii la congressu.

Unii cortesiescu;
Altii druculescu.
Unii terguiescu;
Altii se svadescu.
Unii poruncescu;
Altii ispravescu.
Unii se mandrescu;
Altii se tàrescu.
Unii gescheftescu;
Altii tandalescu.
Unii planuiescu;
Altii nimicescu.

Redactorelui de la „Alföld.“

Am auditu de mintiunile, hîdîmele, scárnáviele si
murdariele-vi indatinate.

Frumosu stilu cocisîo-jidano-magiaru!

Aveti totu dreptulu de a informá forulu com-
petinte.

Cogile nu se dau a fitea!

Dér' ce sà vi facemu, déca limb'a romana inca
nu s'a subtietu intru atât'a, încàtu sà vi potemu dá
respunsu demnu sî in asemenea stilu? . . . .

Colti de Dinti.

Se aude, cà cu ocaziunea alegeriloru pentru congre-
sulu bas. gr. or. d'in Sibii, in cele mai multe cercuri elec-
torali s'au comisu abusuri cardinali.

Mai dica déra cine-va, cà noi traimu in letargia, ne-
pasare sî nu facemu nemicu. . . . .

*Este deci fórte naturalu, cà déca deputatii cong-
se voru tiene strictu de stat. or. sî nu se voru verificá
unii pe altii, — a-poi nu sciu cine va alege metro-
politu.*

*Da, cà-ci pe semne asiè ni-e data, ca tôte intre-
prinderile nóstre sà fita cu còda.*

Diarele domniloru de la putere, luandu notitia despre
pertractarea sî decursulu procesulu nostru — informati sî
informandu, sî-acumu, (ba chiaru preocupandu forulu com-
petinte,) ca totu de un'a, — se intrecu care de care, a se-
duce opinanea publica pr'in scornituri sî minfiuni.

Inca unu testimoniú despre gradulu culturei loru.

C. Gici se lauda 'n gur'a mare, cà pe anulu venitoriu, dupa pla-
nulu lui, Ungari'a nu va mai avè deficitu.
Frumosu! Dér' care anu vitóriu va fi acel'a?

Episcopulu gr. c. de la Gherl'a facu o minune. A con-
chiamatu sinodu micstu.

Mamaligarii, — dreptu dovéda, cà dînsii inca voru
sà arete semne de viétia, — la alegerea dep. pentru sino-
dulu mentionatu, se mai luara de capu. Fîresce poporulu sî
aici a fostu numai pictus masculus.

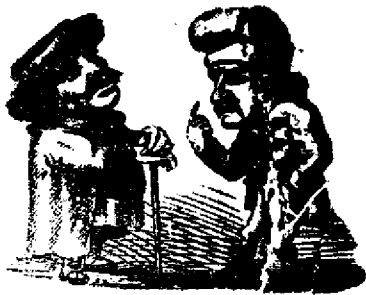
Dîet'a Ungariei érasu incepu.
Feric'a de noi romanii

In Romani'a cine-va fu judecatu, pentru-cà a cuté-diatu sà dîca cui-va, cà-e **némtnu**. —

Ce mai mai mare lucru.

La noi te judeca dèca cutediu a dice, cà nu esci un-guru.

TAND'A SÌ MAND'A.

T. Buna dî'a, frate Mando!

M. Multumimu. Dér' me érta, cà-su fôrte catranitu pe tine.

T. Pentru numele santului Spiridonu, ce ti-e?

M. A-poi, frate, tu me facusiu nebonu de-mi dusei copilulu la Dev'a pentru alu inscrie in preparandî'a de statu de a-colo, carea atà'ta mi-o ai fostu laudatu.

T. No, sî cum ai amblatu? Asiè dèra, cà e vestita, sî cà a-colo, — dupa cumu ti-am spusu — sî romanii inca potu invetià in limb'a loru; sèu celu pucinu pana a-cuma s'a potutu.

M. Asiè, asiè, celu pucinu s'au potutu invetià; asta-di inse nu se mai pòte. Sî a-poi de aceea neci mi-am lasatu copilulu a-colo, adeca dicendu cea drèpta, nu l'am lasatu, pentru-cà nu l'a priimitu.

T. Nu te pricepu.

M. Sciu eu, cà tu esci cam necalitu, sî chiaru pentru aceea — nu cumu-va sà me tradediù, cà sî eu am inticlesu, cà dóra sî tu cochetedî cu. . vreu sà me esplicu, sà te luminediù.

T. S'audimu!

M. Asculta dèra. Nu mi-asî fi lasatu copilulu a-colo, sî pentru aceea, pentru-cà am vediutu, cà sî cei càti-va, — cari d'in grati'a faimosului mare *magiaru* directoru, d'in nu sciu ce semantia — suntu condamnati sà asculte prelegerile in nesce chiliutie, fôrte nesanitòse, a-poi eu nu vreu sà-mi ingropu copilulu in anulu acest'a de dragulu directorelui teu, alu carui nume l'am uitatu.

T. Madzsar ilu chiama.

M. Asiè asiè, mai-jaru, mai-jaru sî inca nu nu-mai mai-jaru, dér' chiaru *flacava sî pîrgiolu* este acestu domnu a-colo pentru elevii de romanu. Se vede, cà betulu de olu nu s'a saturatu in Maramuresiù de gogolòsie romanesci sî rusinene, sî nu cugeta, cà ôre d'in Dev'a unde va merge.

T. No! no! nu fii asiè de piperatu, cà tu dîsesi, cà nu ti-a priimitu copilulu.

M. Sî a-poi am totu dreptulu. Inchipuiesceti, elevii de romanu, cari n'au sositu pana in 4 Oct. sér'a, cu tôte cà prelegerile s'au inceputu numai in 5 Oct. pentru-cà vedi profesorii prep. a trebuitu sà participe la adunarea economica a plugariloru de domni, scii la aceea, la care *neci cu fun'a nu poteau prinde presiedinte*, — toti au fostu eschisi sub cuventu, cà au intardiatu, èra cei de unguru neci in 8 sî 9 Oct. inca n'au intardiatu. Deci asiè patii sî eu, cà presentandu-me numai in 5 Oct. la 4 ôre d. a. mi s'a dîsu, cà e tardiu, sî copilulu meu nu va capetâ neci unu beneficiu cu atà'ta mai vertosu nu, pentru-cà nu scie unguresce, sî nu se accepta decàtu numai ca *benevolus auditoriu*.

T. A-poi tôte aceste le face directorele de capulu seu? Au nu este a-colo sî consiliu dirigente?

M. Ba este, dèra . . . .

T. Te pricepu.

M. Hai, drace, hai, cà-mi voi transpune locuti'a in turnulu basericeii reformate, care este chiaru in apropierea preparandiei, sî voi urmari tôte faptele sî nascoceniile marelui patriotu sî a-poi ti-le voi spune, ca sî tu sà le poti impartesi la badea Gur'a Satului.

T. Spune-mi, frate, ce arati tu eu man'a totu pe frunte, de càte ori vorbesci ceva?

M. Lasa-me nu me conturbâ cu intrebâri de asta-data, cà-ci . . . . .

T. Ce, bre, ce?

M. Facu unu planu natiunalu.

T. Ce planulu?

M. Isprava de a poté ajunge jurisconsultu la fiitori'a epitropia a fonduriloru comune de Aradu-Caransebesiu.

T. Dér' pentru ce?

M. Pentru cà a-colo suntu accidentii fôrte bune.

T. Ba lasa tu, jurisconsultulatu acelu, cà-ci banulu in man'a unor'a, e ca sî cutitulu in man'a pruncului micu.

T. Aduci-ti ta a minte, frate Mando! de vorbirea noului episcopu d'in A. candu a deschisu sinodalu antaiu, ca archiereu?!

M. Aducu.

T. Sî ce ni-a spusu S. S. atunci?

M. Ni-a spusu, cà a moritu Sfagun'a.

T. Numai atà'ta?

M. Ba a mai dîsu, cà pr'in mórtea lui Siagun'a dtece-s'a Aradului a pierdutu pre Procopie.

T. Sî-apoi?!

M. Ni mai dîsu, cà sinodulu l'a *chiamatu* pre S. Sa in loculu lui Procopie, jurandu-se cà n'a *oftatu* neci o data acést'a distinctiune.

T. D'a-poi aceste 3 intemplâri le-amu sciutu noi cu totii; pentru ce nu ni-ai spusu ceva nou?!

M. Am spusu!

T. Ce?

M. Cà n'a *lucratu nimicu*, adeca cà sinodulu l'a *aflatu nepregatitu* . . . .

T. Dér' ôre la sinodulu venitoriu ti-va *pregatitu*, cà-ci nu se pré duce in consistoriu.

M. La acést'a chiaru sinodulu e de vina.

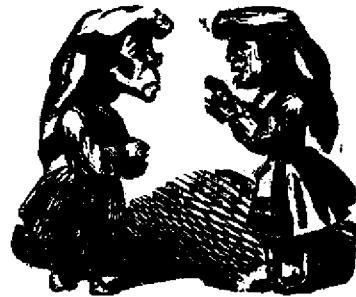
T. Cum asiè?

M. D'a-po' asiè, cà i-a acordatu vicaritululu in principiu.

T. Asiè dèra ér' va dice cà-e *nepregatitu*?

M. Ba, va dice, cà nu-e *preparatu!* . . . .

TRÈNC'A SÌ FLÈNC'A.

T. Da ce esci asiè de superata, sî de balata, soro Flénca?

F. Èn lasa-me nu me necasi; te-asî vedé eu pe tine, càtu ai fi de voiòsa, dèca ai fi in pelea mea.

T. Ce? dóra ti-e morbosu barbatielulu?

F. O! de-ar fi morbosu, totu ar mai fi, cumu ar fi . . . dér' e mai reu decàtu morbosu.

T. Cumu asiè? D'a-poi ce este mai reu, decàtu a fi morbosu?

F. D'a-poi aceea, cà-lu ai sî totusi nu-lu ai.

T. A-cuma chiaru nu te pricepu.

F. O! vai de capulu teu, a-poi èn asculta sà ti spunu! E dusu la congresulu d'in Sibii.

T. Sî-a-poi

F. Sî-apoi scii tu cumu li datin'a loru—svatuescu càtu svatuescu, a-poi ispravescu ce n'ar trebui . . . .

T. D'a-poi pe semne diurnele se dau sî pentru asiè ceva. —

Procesul de pressa intentat în contra lui „Gur'a Satului“, respective în contra dlui F. H. Longinu.

(Urmare.)

Conformu promisiunii facute în numărul 37 a. c. alu diariului nostru, venim a continua decursul procesului d'în cestiune.

Precum amintirăm, pertractarea publică se desfășoară pe di'a de 24 Octomvri st. n. a. c. înainte de amedi la ora 9, în sala Tribunalului reg. d'în Aradu.

Pertractarea se deschisă după 9 ore, pr'în presedintele Tribunalului Alesandru Nagy, în presența unui public numeros. Juiii au fostu: Ladislau Fábian și Ludovic Szakelczay, notariu Aureliu Rochel. Juratii: Franciscu Stiegler, Colomanu Földes, Petru Barabás, Arminu Neuman, Ioanu Paris, Eduardu Schöpkesz, Franciscu Chorin, Vilhelmu Turjánji, Franciscu Tones, Grigoriu Bogdányfi, Franciscu Tapolcsányi, Colomanu Nagy, — Grigoriu Birisiu, și Herculicu Bányai, cesti doi d'în urma, ca suplenti.

Dupa ce juratii depuseră juramentulu prescriu în lege, se dede citire incusei (vedi Gur'a Satului Nr. 35. și 36. a. c.)

Cetindu-se incus a precumu și anesulu, presedintele face cunoscutu, că pentru usforarea desbaterii, a aflatu de bine a denumi unu dragomanu, în person'a dlui advocatu Ioanu Rósiu, pe care de locu lu-si jorá.

Pasagiele incriminate: „Fabricatoriulu și cioplitoriulu Historiei valachiloru Franciscu Koós, precum ni spune elu însuși, de la 29 Decemvri 1854, pana la 12 Junie 1869 a fostu popa reformatu și totu odata emisariu ungurescu la Bucuresci, inse, fiindu că santiei sale i placeau multu galbenii, mai alesu cei meniti pentru edificarea baserecei reformate de acolo, și descoperindu-se, că Dsa a defraudatu sume mari, și că pe sub mana lucra contra tierii, care i-a datu adapostu și de mancare ca să nu péra de fôme — guvernulu Romaniei a aflatu de bine a-i dá cu petiorulu în dosu, și a-lu dá peste granitia“, fiindu în strinsa legatura cu (și astu-feliu neinteligibile fore) celolalte ce urmédia, la cererea incusatului se citescu întregu articlu, care suna astu-feliu: „Historia Valachiloru. — Fabricata și cioplita de Franciscu Koós. — Inaintea de ce asî face unu fidelu estrasu d'în acestu grandiosu și epocalu opu historico-philosoficu, aflu cu cale a vi spune în câte-va cuvinte, cine a fostu, și cine este autoriulu lui.

Fabricatoriulu și cioplitoriulu Historiei valachiloru Franciscu Koós, precum ni spune elu însuși, de la 29 Decemvri 1854, pana la 12 Junie 1869 a fostu popa reformatu și totu odata emisariu ungurescu la Bucuresci, inse, fiindu că santiei sale i placeau multu galbenii, mai alesu cei meniti pentru edificarea baserecei reformate de acolo, și descoperindu-se, că Dsa a defraudatu sume mari, și că pe sub mana lucra contra tierii, care i-a datu adapostu și de mancare, ca să nu péra de fôme — guvernulu Romaniei a aflatu de bine a-i dá cu petiorulu în dosu, și a-lu dá peste granitia.

Martirulu ungurescu a-poi se asediá la M.-Osiorheiu, și a totu cârtitu pr'în diuare ungurescu contr'a romaniloru, pana a-poi guvernulu lui Pist'a l'a luatu sub protectiunea sa, facendu-lu diringite interimalu la preparandi'a de statu de la Dev'a, ca să-si propage ideile și pe acolo. — De la Dev'a inse în scurtu (pe semne n'a avutu destula energia de a magiarisá) — éra pentru carcofele — l'a transpusu, unde a cugetatu a fi mai potrivit — adeca la preparandi'a de la Sigetulu Marmatiei, unde e și adi.

Historia valachiloru a fabricat'o la M.-Osiorheiu și forte nimeritu a dedicatu-o contelui Gothárd Kun, renumitu pr'în Ardélu, pentru-că scie sacrificá multu pentru magiarisare, și care și-acuma mai cresce copii de romanu, de pr'în tier'a Hatiegului, și alte parti ale Ardélului, ca cu tempu și pre ei, ca pre alții, să i faca unguri.

Dar' să trecemu la ce mi-am propusu.

Inainte vorba. Precum v'amu spusu — dice F. Koós — (adeca în articlii de pr'în diariile ungurescu) nu vreu a

agitá, ci a respandí iubire și incredere sincere între unguri și romani, și a ve aretá, câtu sange ungurescu a cursu sute de ani pentru fundarea, existenti'a și sustinerea tieriloru romanesci! — și câtu de multu s'au bucuratu valachii de drep-tatea și ospitalitatea unguiloru! ! ! ! . . . . .

Scopulu meu déra e: a vi aretá chiaru d'în isvóre romanesci, câtu de multu au schimositu histori'a Moldovei și a Valachiei acesti noi și moderni facatori séu mai bine fabricatori ai Historiei daco-romaniloru, cari numai pentru aceea dicu, ca unguirii de sute de ani au fostu și sunt inimi-cii romaniloru, ca cu atátu mai usioru să póta demustrá nemoten'a loru cu Romanii cei vechi. — Ei dér' spuna-mi și arete-mi mie ori care d'între acei scrietori invetiati, care poporu în lume, a luptatu atát'a pe campurile Valachiei, ca unguirii, și care poporu a datu adapostu mai de multeori valachiloru în nefericire, ca nobilulu și cavaleresculu poporu ungurescu? E fapta și aceea, că tierile Romanesci s'au fon-datú de unguri și că atunci au fostu ele mai puternice, candu au fostu sub aripile tierii ungurescu — și că atunci au de-cadiutu mai tare, candu Ungari'a resp. unguirii, li-au dene-gatu succursulu. — Acesti'a voru déra a face, pr'în ajutoriulu muscalului, Daco-romania? O! vai de ei!

Atátu d'în prefacé — și-acumu haidamu la historia!

I. Kimpulung. Déca cine-va me intréba, că cine și candu a fondatu tierile romanesci, eu cu histori'a valachiloru în mana, voiu responde, că unguirii, candu au trecutú cu Fekete Vajda de la Fog-aras la Kimpulung.

Dupa ce s'au asediatu acolo, au facutu baserecei reformate și popistasesci, l'au alesu pre Fekete de vajda a loru, — ergo ei au fondatu tierile romanesci. — A-poi e dreptu, că au fostu și vr'o câte-va romani cu ei — dar' aceea au fostu numai ca servitori. — Dupa ce s'au asediatu, și-au alesu bireu, între strigate de „méltó“ (adeca vrednicu este) și „éljen a biró“, și cu aceste au pusú temelia vietiei politice natiunale și Kimpulungului.

De aci încolu a-poi ni spune autoriulu cu multa eruditune, că câtu de viteji au fostu unii d'între principii Valachiei și că principii cei viteji toti au fostu d'în sange ungurescu, ér' principii cei rei, cei tirani, — ale caroru fapte le descrie cu grozave colori, — toti au fostu d'în sange romanescu. A fore de aceste la fia-care pagina se adreséza tinerimei magiare esclamandu: Oh! iubiti fii ai patriei lui Árpád, priviti spre resaritu, că acolo este o tíera frumoasa bogata; ce bine ar fi să-o potemu lipi de Nagy Magyar-országul nostru, — aceea e tíer'a nóstra, stramosii nostrii o fundara, și cu tempu are să fia a nóstra éra; mergeti deci cu drói'a și napaditi-o, — eu inca asî merge, dar' nu potú, că taia pop'a limb'a!

Ni spune a-poi, câtu de tirani au fostu principii valachiloru, și câtu de nobili și virtuosi au fostu ei. — Cu unu cuventu ni aréta, cu o intieptiune forte nemarginita, câtu sunt și au fostu romanii de mici pe langa unguri, cum tóte victoriele romaniloru sunt a se atribuí numai și numai unguiloru, — și tóte aceste ni le spune numai ca să ne convinga, că elu nu agitéza, și că elu respandescu iubire și incredere între noi și unguri.

Dreptu aceea, cei ce inca n'au cetitu și n'au invetiatu histori'a valachiloru, precum și cei ce s'au amagitu de cátra unii agitatori și fantasti deco-romanisti, — să-si procure acést'a carte a lui F. Koós și se invetie de acolo istori'a némului loru.

Marele istoricu a aflatu în tempulu mai nou și urmatori, pre Orbán Balázs și discipululu seu, renumitulu L. Réthy celu cu infratirea de la Brasíovu, și alti literati magiari.

A sositu deci tempulu, ca și noi să ne cultivámú, pentru acea fratiloru ve procurati aceste opuri și ve propopsiti; ér' lui Pist'a i faceti adrese de multumire pentru că se ingrighescu atátu de multu de ómenii, cari iubescú atátu de multu pre romani, și propaga asî ideii și adevaturi sublime!

Mai díca cine-va déra, că noi în fine nu ne vomu intielega cu Pist'a, și nu vomu face unu statu puternicu.

Traiesc'a dér' F. Koós historiculu valachiloru!!!

(Va urmá.)